

Sygn. akt IV U 1238/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2014r. w S.

odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 września 2013 r. Nr (...)

w sprawie M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. K. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 lipca 2013 r. do 1 grudnia 2014 r.

Sygn. akt: IV U 1238/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 9 września 2013r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podniósł, że od 2004r. pobiera rentę z tytułu niezdolności do pracy i w kolejnych okresach przypadających między 2004 a 2013 rokiem lekarze orzecznicy ZUS potwierdzali fakt jego niezdolności do pracy i przedłużali okres pobierania świadczenia. Dlatego orzeczenie stanowiące podstawę zaskarżonej decyzji, stwierdzające że nie jest on niezdolny do pracy jest dla niego niezrozumiałe, gdyż stan jego zdrowia nie uległ w ostatnim okresie żadnej poprawie, a wręcz znacznie się pogorszył. Przebył on dwa zawały, lecz się na choroby układu krążenia, cukrzycę, prostatę oraz choroby kręgosłupa. W 2007r. przebył operację neurologiczną mającą na celu stabilizację kręgosłupa. W 2013r. nastąpiło znaczne pogorszenie stanu zdrowia, gdyż stabilizacja kręgosłupa uległa „obsunięciu” powodując częściowy niedowład lewej nogi i w konsekwencji uraz kolana. Obecnie nie jest on w stanie swobodnie się poruszać, ani wytrwać w jednej pozycji. Zażywa silne leki przeciwbólowe i nasenne, gdyż dolegliwości ze strony narządu ruchu uniemożliwiają mu normalne funkcjonowanie. Dlatego decyzja organu rentowego jest niesłuszna i powinna być zmieniona. Nie jest

on w stanie wykonywać pracy fizycznej, a na pracy takiej opiera się prowadzona przez niego działalność (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 4 września 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6).

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z 30 czerwca 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu M. K. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 30 czerwca 2013r. (decyzja k.94 akt rentowych). W dniu 27 maja 2013r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem ustalenie prawa do renty na dalszy okres (wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty k.99 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 28 czerwca 2013r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 28 czerwca 2013r. k.101 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego do powyższego orzeczenia, ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 4 września 2013r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika k.102 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 4 września 2013r. k.107 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 9 września 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 9 września 2013r. k.108 akt rentowych).

Biegli lekarze z zakresu neurologii, ortopedii, kardiologii i chirurgii w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznali u ubezpieczonego przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego na podłożu zmian dyskopatycznych i zwyrodnieniowych, stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii L3-L5 ze stabilizacją z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa, chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych z przewlekłym zespołem bólowym, stan po urazie kolana lewego w dniu 3 lipca 2013r. z ograniczeniem ruchomości stawu i upośledzeniem sprawności chodu, przewlekłą chorobą wieńcową CCS I po przebytych zawale serca leczonym PCI GPZ+BMS, nadciśnienie tętnicze umiarkowane, otyłość, cukrzycę typu II i dyslipidemię i stwierdzili, że stan narządu ruchu w dalszym ciągu powoduje u ubezpieczonego częściową niezdolność do pracy poczynając od 1 lipca 2013r. do grudnia 2014r. Biegli wskazali, że za orzeczeniem takim przemawia upośledzenie sprawności chodu spowodowane chorobą zwyrodnieniową stawów kolanowych z istotnym pogorszeniem po przebytych urazie stawu kolanowego lewego w lipcu 2013r., który wymaga dalszego leczenia. Dodatkowo sprawność ruchową ubezpieczonego upośledza schorzenie kręgosłupa z utrzymującymi się przewlekłe dolegliwościami bólowymi i upośledzeniem jego funkcji ruchowej. Niezdolności do pracy nie sprowadzają natomiast stwierdzone u ubezpieczonego schorzenia układu krążenia (opinia biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, kardiologii i chirurgii k.11-12 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. K. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po

przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres ,tj. od 1 lipca 2013r. wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu ortopedii, neurologii, kardiologii i chirurgii dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest w dalszym ciągu ,tj. w okresie od 1 lipca 2013r. do grudnia 2014r. osobą częściowo niezdolną do pracy. W złożonej opinii biegli wskazali, że ustalenie takie uzasadniają stwierdzone u ubezpieczonego schorzenia narządu ruchu ,tj. chorobowa zwyrodnieniowa stawów kolanowych z istotnym pogorszeniem po przebytych w lipcu 2013r. urazie stawu kolanowego lewego upośledzająca sprawność chodu, a także schorzenie kręgosłupa z utrzymującymi się przewlekłe dolegliwościami bólowymi i upośledzeniem funkcji ruchowej.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń istniejących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej ubezpieczonego i jego badaniami. Opinia jest spójna i logiczna. Sąd nie podzielił zastrzeżeń do powyższej opinii złożonych przez organ rentowy w piśmie z 3 marca 2014r. (na k.22 akt sprawy) i nie przychylił się do wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych. Autor zastrzeżeń w osobie Przewodniczącego Komisji Lekarskiej ZUS wskazał, że biegli nie odnieśli się w opinii do kwalifikacji zawodowych i zatrudnienia ubezpieczonego, a sam fakt leczenia schorzeń nie powoduje niezdolności do pracy, ponadto okresowe dolegliwości mogą być leczone w ramach ZLA. Ponadto wskazano, że trakcie badania ubezpieczonego Komisja Lekarska ZUS stwierdziła niewielkie odchylenia w stanie przedmiotowym jeżeli chodzi o kończyny dolne i kręgosłup L-S (zastrzeżenia do opinii biegłych k.22). W przekonaniu Sądu przedstawione zastrzeżenia nie podważają ustaleń biegłych, a stanowią jedynie polemikę z wnioskami opinii. Wprawdzie biegli nie podali w opinii rodzaju kwalifikacji zawodowych ubezpieczonego, ale jak zauważa sam Przewodniczący Komisji Lekarskiej ZUS ubezpieczony jest z zawodu mechanikiem lotniczym, a w okresie poprzedzającym przyznanie renty (10 lat temu) prowadził działalność gospodarczą z zakresu produkcji tworzyw sztucznych. Nie ulega zaś wątpliwości, że zarówno praca mechanika, jak i praca przy produkcji tworzyw (wykonywana osobiście przez ubezpieczonego niezależnie od zatrudniania pracowników) wymaga sprawności fizycznej, tak w zakresie funkcji chodu, jak i ruchomości kręgosłupa. Tymczasem jak podkreślili biegli u ubezpieczonego zarówno sprawność chodu (z powodu choroby zwyrodnieniowej stawów), jak i ruchomość kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego na podłożu zmian dyskopatycznych i zwyrodnieniowych jest upośledzona. Niezależnie od tego podnieść należy, że organ rentowy kwestionuje orzeczenie u ubezpieczonego częściowej niezdolności do pracy w sytuacji, gdy od 10 lat niezdolność ta – przy niezmiennych przecież kwalifikacjach ubezpieczonego – była przez lekarzy orzeczników ZUS stwierdzana. W sprawie brak jest przesłanek o poprawie stanu zdrowia ubezpieczonego. Biegli wskazują na dalsze trwanie częściowej niezdolności do pracy, a nawet na pogorszenie stanu zdrowia ubezpieczonego na skutek przebytego przez niego w lipcu 2013r. stawu kolanowego lewego, który w istotny sposób pogorszył sprawność chodu M. K..

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną opinię i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 lipca 2013r. do 1 grudnia 2014r.